

na Pšewodjenje namakalo, tak so hjezom welje nuz a wohnkodžema w Rejži bjesche. Kajž kani wjesze, so je, dnj je dže shtu wošebny wumrjet.

Tu Kwilu dže ton Nan teje Holzy stajkimi džiwnymi Myšlemi f Jesusej (Pšetož po cłowstkim Sdaczu dnybja to džiwne Myšle bydž, tu žana Nadžija nemože bydž f Žiwenu, a tešch neje, džež kojžny widži, so Cłowek mrje,) so wjeri, dn by jeno Krystusa mjet, da derje moło so jeho mordwe Holczatko sažo wožiwicz. Pšetož to pokaza nam jeho Sstowa. Panuschi pšched Anesom delje, praji won, Aneže, moja Džowka je wumrjeta. Ale poj, a polož twoju Kuku nanju, da budže wona wožiwicz. Pšetož, hač runje Markus a Lukasch prajitaj, so je f Jesusej pšichot, jako je jeho Džowka hjescheže w Božej Mozy ležala, da tešch tolla potom pišchetaj, so je to Holczatko wumrjelo, predy hač je Krystus do Rejže stupit, a pokazetaj stem pječne, so je ton Nan tolla wjerit, a tajku Nadžiju f Jesusej wobkhowat, so jemu budže pomhač a ju steje Ssmerecije sbudžicz.

Pray mi da nješto: Shtu je kwoje žywe Dny džiwnischich Ludži widži? Jenej Žonszy, kotraž hewak na žyleho Sswjeta Pomozny sa žwysluje, pšindže do Myšlow, so može wotežerštwicz, jeno so by tak blisko ktemu Knesej pšindž moła, so so jeno jeneho Kusta jeho Ssuknje dotknyč moła. A ju jeje Myšle nesjebachu. Kajž bjesche wjerita, tak so ji sta. Tak je tešch stym Na-

nout tudy, kotremuž jeho Džowka wumrjeta bje, ton febi wosme do Myšlow, dn by jeno ton Knes swoju Kuku na to mordwe Holczatko položit, da dnybjało wone so sažo wožiwicz.

Haj byt ty rek, dn by jeno schlecht Spanje byto, a niz ta jyrka Ssmerecije kama, da moło so f Kuku njescho do konjec. Ale tak žana Kuka, žane Ciasjenje, žane Storkanje, žane Wolanje, ani nicžo druhe, wjeszje pomhač nebudže, wschitko je tu subene. Tak, a niz hinaf myšli febi cłowski Rosom. Ale ton Boschi nemjejesche žanych tajkich Myšlow, won bydžische hewak domach wostat, a niz po Jesusu bježat.

Tudy widžim snowho, kajke wutrobne Spodobanje ton Knes na tajkej Wjeri ma, kotruž ton Rosom sa Euposz dzerži. Pšetož, hač won runje nufnische f Džetu mjejesche, a so do wot treho Rosrečowanja f Janowemi Wucžomnikami dat bje, jako won tu jeho Wjeru a Nadžiju pytm, sbjenje so won, neladawšchi na nicžo, a ma sa to, so dnybi cžinicž, kajž ton Muž wjeri. Jako won tehodla do Rejže pšindže, a widži, so so wschitke Wjeszy wobstarane, kotrež so hewak pola mordwonych Ludži wobstaraju, a pšihotuja, boji so won, ta žakosž moła Nana nastrožecž, a druhich Ludži Herempele a Newjera moła jeho wot Wjern wotdzeržecž, duž Nana kjetse se Sstowami potroschtowa. Wucžeri Lud f Rejže, kotryž bjesche na Pšewodjenje pšichot. Jako by čynt rez: Moji lubi Ludžjo,